

เจี้ยนอิง 5

บทที่ ๖

ยามเช้าเวลาหกนาฬิกาสามสิบนาทีของฤดูใบไม้ร่วง พระอาทิตย์ส่องสว่างอยู่นอกหน้าต่าง สาดแสงเป็นลำเข้ามาในห้องผ่านทางหน้าต่างบานคู่ตรงหน้าเคาน์เตอร์ห้องครัว ซึ่งมีพันธุ์ไม้วางเรียงรายเป็นแถวบนขอบหน้าต่างสร้างความเขียวชอุ่มให้กับทุกฤดูกาล

ซีเวียร์ทำอาหารเข้าสู่ชุดวางรอบนโถ๊ะอาหารไม่อย่างชานีชานาญ

ของพีใหญ่เป็นขนมปังปิ้งทาเนยสองแผ่น ไข่ดาว กาแฟ กับสลัดมันฝรั่ง

ของพีสะไม้ที่ควบคุมอาหารมาเป็นเวลานานคือไข่น้ำหนึ่งฟอง สลัดผลไม้ และจะกินแต่โยเกิร์ตรสจืดซึ่งช่วยในการทำงานของกระเพาะและลำไส้เท่านั้น

6 เจ้านายอสูร

ส่วนของหลานสองคนที่กำลังอยู่ในวัยเจริญเติบโต เต็มที่จะมีไข่ม้วนไส้ฝักสุตรพิเศษของเธอเอง และแซนด์วิชสติกหมูกับนมสดอีกห้าร้อย ซี.ซี.

หญิงสาวมีหน้าที่ทำอาหารให้คนในบ้านมาเป็นเวลาสองปีโดยไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยเลยสักนิด เพราะถึงยังไงชีวิตประจำวันของเธอก็สลับกับคนอื่นอยู่แล้ว หลังจากทุกคนออกจากบ้านไปเธอจะเก็บโต๊ะอาหารให้เรียบร้อย แล้วค่อยดูว่ามีเสื้อผ้าที่ต้องเก็บต้องซักหรือไม่ จากนั้นก็อาบน้ำ และอ่านหนังสือสักสองสามหน้าก่อนเข้านอน

ปกติเธอจะตื่นนอนตอนประมาณบ่ายสามหรือบ่ายสี่ เวลาต่อจากนั้นก็แล้วแต่ว่าเธออยากทำอะไร...ซึ่งอันที่จริงก็ไม่มีอะไรให้ทำมากนัก เพราะเธอเป็นกาฝากนั่งกินนอนกินอยู่กับบ้านเฉยๆ อย่างมากก็แค่คิดเรื่องไม่เป็นสาระ อย่างเช่นจะดื่มกาแฟหรือว่ากินขนมปังปิ้งก้อนดีอะไรทำนองนี้

พี่ชายและพี่สะใภ้ล้วนทำงานบริษัทในตำแหน่งหัวหน้าระดับสูงเลยงานยุ่งกันทั้งคู่ พวกเขาจะอยู่ที่บริษัทกันจนถึงเวลาอาหารมื้อเย็น และไม่กลับมากินข้าวที่บ้าน

สำหรับหลานสองคน คนหนึ่งเรียนมัธยมต้นปีสาม ส่วนอีกคนเรียนมัธยมต้นปีสอง หลังโรงเรียนเลิกก็จะตรงไปเรียนพิเศษ และกินข้าวกล่องเป็นอาหารเย็นที่โรงเรียน

เจียนอิง 7

กวาดวิชาไปเลย กว่าจะกลับถึงบ้านอีกทีก็สามทุ่มแล้ว

ด้วยเหตุนี้ตอนกินอาหารเช้าจะเป็นเวลาเดียวที่ครอบครัวนี้ได้นั่งพูดคุยกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา ดังนั้นเธอจึงตั้งใจสร้างบรรยากาศการรับประทานอาหารที่มีความสุขให้พวกเขา

เป็นต้นว่าเธอจะปูโต๊ะด้วยผ้าที่มีลวดลายสบายตา เลือกจานชามช้อนส้อมสวยงามน่าใช้ และจะต้องปักดอกไม้ช่อเล็กๆ ไว้ในแจกันเสมอ อีกทั้งเข้าอินเทอร์เน็ตหาเมนูอาหารเช้าทุกครั้งที่มีโอกาส

แม่คลอดเธอออกมาตอนอายุปาเข้าไปตั้งสี่สิบแล้ว พี่ใหญ่เลยแก่กว่าเธอถึงสิบห้าปี ต่อมาพ่อกับแม่ประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์เสียชีวิตตอนเธออยู่ชั้นมัธยมปลายปีหนึ่ง หญิงสาวจึงอยู่กับพี่ชายและพี่สะใภ้นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

แม่เธอจะไม่สนิทกับพี่สะใภ้เท่าไรนัก ซึ่งเป็นเพราะช่องว่างระหว่างวัยเลยไม่มีเรื่องให้พูดคุยกัน แต่ต้องนับว่าพี่สะใภ้ดีต่อเธอมาก แล้วก็ใจกว้างยอมให้เธอทำตัวเป็นกาฝากอยู่ในบ้านมาตลอดสองปีโดยไม่บ่นว่าอะไรให้สะเทือนใจสักคำ

อีกทั้งพี่สะใภ้ก็ไม่เชื่อว่าพอเห็นเธอเป็นแบบนี้แล้วจะจิกหัวเรียกใช้เต็มที นอกจากยกหน้าที่ทำอาหารเช้าให้แล้ว

8 เจ้านายอสูร

งานบ้านอื่นๆ จะมีบริษัททำความสะอาดมาเก็บกวาดอาทิตย์ละครั้ง เธอแค่รับผิดชอบเปิดประตูให้ และเฝ้าตอนพวกเขาทำงานเท่านั้น

นอกจากนี้การจ่ายตลาดและซื้อข้าวของเครื่องใช้ในบ้านก็ไม่ได้ให้เธอทำ เพราะพี่สะใภ้จ้างบริษัทที่ให้บริการรับส่งซื้อและจัดส่งให้ถึงบ้านอาทิตย์ละครั้งเช่นกัน เธอก็แค่รอรับของอยู่ที่บ้าน

ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอนในบ้านทั้งหมดก็ส่งซักอาทิตย์ละครั้งเหมือนกัน โดยร้านซักรีดจะส่งคนมารับ ส่วนเธอก็มีหน้าที่ถอดผ้าปูกับปลอกหมอนที่จะซักออกมา แล้วเอาขึ้นที่ซักสะอาดแล้วเปลี่ยนใส่แทนก็เป็นอันเสร็จเรียบร้อย

ตามปกติวันอาทิตย์จะไม่ต่างจากวันอื่นๆ เท่าไหร่ พี่ใหญ่ไปตีกอล์ฟกับเจ้านายเป็นประจำ พี่สะใภ้ทำโอทีตลอด ส่วนหลานสองคนก็ต้องกวาดวิชาเพิ่ม หรือไม่ก็ไปเรียนเสริมทักษะความสามารถพิเศษอื่นๆ

"เธอว่าอะไรนะ ทำไมถึงไม่มีความรับผิดชอบแบบนี้แล้วจะให้ฉันทำยังไง"

ซีเวียร์เห็นพี่สะใภ้รับโทรศัพท์แล้วโกรธหัวฟัดหัวเหวียงจนลุกขึ้นยืน อีกทั้งยังขึ้นเสียงดั่งลั่นทันที ดูท่าทางร้อนกร้อนใจแบบที่เห็นได้น้อยครั้งมาก

เรื่องนี้จะไปแล้วก็แปลก พี่สะใภ้เธอเป็นผู้หญิง

เจียนอิง 9

ทำงานที่หึงแง่และใจเย็น ต่อให้เป็นลูกสองคนที่กำลังเป็นวัยรุ่นเลือดร้อนก็ไม่เคยทำให้พี่สะใภ้ฉุนชาดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้มาก่อน แต่ตอนนี้ถึงกับโมโหตะคอกใส่คนที่อยู่ปลายสาย

"เป็นอะไรไป" เซลิกถามภรรยา

เมแกนทำหน้าที่จัด "ก็ยัยป้าที่ทำความสะอาดบ้านพักตากอากาศนะสิ จูๆ ก็บอกว่าวันนี้ไปทำให้ไม่ได้แล้ว แต่คืนนี้คุณจอมมอสุร์เจ้านายของฉันจะไปที่นั่น แล้วเขาก็ไม่ชอบให้คนแปลกหน้าเข้าออกบ้านนั้นตามใจชอบด้วย ปูบปูบแบบนี้ฉันจะไปหาคนจากที่ไหน ฉันอุตส่าห์จ่ายค่าแรงให้ยัยป้ามันไม่น้อยเลยนะ นึกไม่ถึงว่าจะไม่มีความรับผิดชอบขนาดนี้"

เซลิกมองภรรยาแล้วครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะพูดไปตามสถานการณ์ "ตอนนี้พูดไปจะได้อะไรขึ้นมา รับผิดชอบดูซิว่าจะมีวิธีแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้หรือเปล่า ไม่งั้นถ้าคุณจอมมอสุร์เอาเรื่องขึ้นมา เธอจะรับไหวไหม"

"ก็เพราะรับไม่ไหวไงเล่าถึงได้กลุ้มแบบนี้" เมแกนย่นหัวคิ้วแทบชนกัน "เพียงแต่ตอนนี้ฉันจะไปหาคนที่ไว้ใจให้ไปทำความสะอาดได้จากที่ไหนล่ะ"

หลานสองคนต้องไปถึงโรงเรียนก่อนเจ็ดโมงยี่สิบนาทีที่เลยออกจากบ้านไปก่อนแล้ว ซีเวียร์ซึ่งกำลังเก็บจานเปล่า

10 เจ้านายอสูร

ที่หลานๆ กินเสร็จแล้ววางทิ้งไว้มองดูที่สะเก็ดไม้หน้านิ้วคิ้วขมวด
ท่าทางกลุ่มอกกลุ่มใจอย่างหนัก...

ท่าความสะอาดบ้านพักตากอากาศชั้นหรือ ไม่ใช่งาน
ลำบากยากเย็นอะไรสักหน่อย ไม่น่าเธออาจช่วยได้

"พี่เมแกน บ้านพักนั้นอยู่ที่ไหนคะ"

"เขาไกลเดินฮิลล์" เมแกนก้มหน้าก้มตาค้นเบอร์รีใน
โทรศัพท์มือถืออย่างร้อนใจ เพื่อมีใครที่พอจะช่วยได้

ซีเวียร์แย้มยิ้มน้อยๆ ดูท่าพี่สะเก็ดไม้ไม่ได้คิดเลยว่ายังมี
มีคนว่างงานอย่างเธอรอให้เรียกใช้อยู่

เขาไกลเดินฮิลล์...เธอคำนวณดูแล้ว ใช้เวลาเดินทาง
ประมาณสองชั่วโมง ถึงจะไม่คั่นทางเท่าไร แต่ก็ไม่ใช่ว่า
ไม่เคยไปเลย

จริงๆ แล้วเธอเป็นคนที่จำทางเก่งมาก ตอนเรียน
มหาวิทยาลัยถ้ามีโอกาสได้ติตรถคนอื่น เธอมักจะเลียบๆ
เคียงๆ ขออาสาเป็นคนขับ และจะถือโอกาสจำทางไปด้วย
แล้วเขาไกลเดินฮิลล์ก็เป็นทีที่ไปเที่ยวบ่อยๆ พอดี เพราะ
สมัยนั้นใครต่อใครก็ชอบเฮลละโล่ไปกินเนื้อเบ็ดที่ย่านถนน
เก่าของที่นี่กันทั้งนั้น

นอกจากนี้หญิงสาวยังภูมิใจในฝีมือการขับรถของ
ตัวเองอยู่ไม่น้อย เธอได้ไปขับที่ตอนอายุสิบแปด แม้ว่า
ตอนนั้นจะยังไม่มียศเพราะไม่มีเงินเก็บแม้แต่เหรียญเดียว

เจียนอิง 11

แต่ด้วยความที่ชอบไปติดต่อขอขับรถคนอื่น จึงมีผีมืออยู่พอตัว
สมมติว่าเธอออกเดินทางหลังจากนี้หนึ่งชั่วโมง และ
จอมอสูรไปถึงตอนเย็น เธอจะมีเวลาทำความสะอาดอย่าง
เหลือเฟือ ซึ่งแน่นอนว่าเวลาที่คำนวณไว้ในที่นี้หมายถึงเธอ
มั่นใจว่าตัวเองจะไม่หลงทางอย่างเด็ดขาด

เธอยิ้มหวานมองหน้าเมแกนพร้อมกับชั้นอาสาชั้น
"เอาอย่างนี้สิ ฉันไปทำความสะอาดแทนป้าคนนั้นให้เอง
อีกอย่างพี่ก็ไว้ใจฉันได้เพราะฉันเป็นน้อง จอมอสูรคนนั้น
คงจะว่าอะไรไม่ได้แล้ว"

เจ้านายของพีสะใภ้...เป็นประธานบริษัทที่ได้รับฉายา
ว่า 'จอมอสูร' แม้แต่เธอยังเคยได้ยินวีรกรรมजूจี้เอาใจยาก
ต่างๆ นานาของเขาจนหูชา พีสะใภ้ซึ่งเป็นลูกน้องคนสนิท
ของจอมอสูรจึงต้องทำงานด้วยความตั้งใจและกดดัน
มาตลอด

"จริงๆ เทรอซีเวียร์" เมแกนเงยหน้าถามด้วยความ
ดีใจจนออกนอกหน้า "เธอจะช่วยพี่เรื่องนี้จริงๆ นะ"

ซีเวียร์หยักยิ้มน้อยๆ "แบบนี้เขาเรียกว่าเลี้ยงทหาร
ไว้ใช้ยามศึกไงคะ ยิ่งไงฉันก็ไม่มื่ออะไรทำอยู่แล้ว ถ้าช่วย
งานพี่ได้ กาฝากตัวน้อยๆ อย่างฉันคนนี้ก็ถือว่าไม่เสีย
ชาติเกิดแล้ว"

"ตายแล้ว ทำไมต้องพูดขนาดนี้ด้วย" เมแกนหาย

12 เจ้านายอสูร

เคลียดในพริบตา และยิ้มออกได้แล้ว "ยังไงก็เถอะนะ ซีเวียร์ พี่ชอบใจเธอจริงๆ เธอช่วยพี่ได้มากเลย"

"แบบนี้จะดีเหรอ" คู่พี่สะใภ้ห้องสามี่พูดเข้ากัน เป็นปีเป็นขลุ่ย มีแต่เซลิกคนเดียวที่วางข้อสงสัยในมือลง แล้วขมวดคิ้ว "ซีเวียร์ไม่ใช่คนใช้สักหน่อย แล้วให้ไปที่ที่ไม่คุ้นเคยแบบนี้ เกิดเจอคนร้ายเข้าจะทำยังไง อีกอย่าง ซีเวียร์ไม่เคยไปที่บ้านพักตากอากาศนั่นเลยนะ..."

ซีเวียร์รีบพูดตัดบทให้พี่ชายคลายความกังวลลง "พี่ใหญ่ ฉันไม่เป็นไรจริงๆ ในฐานะที่เป็นสมาชิกในบ้านนี้ ฉันดีใจมากจริงๆ ที่ได้ช่วยพี่เมแกน พี่ให้ฉันไปทำเถอะนะ!"

หญิงสาวรู้ว่าพี่ชายรักและเอ็นดูเธอมาก ขนาดตงงานอยู่กับบ้านมาสองปียังไม่ว่าอะไรสักคำ เขาก็อยอมจะเข้าใจไม่ได้ที่จะให้เธอไปทำงานเป็นแม่บ้าน

"นั่นสิ ที่รัก ฉันรับประกันว่าซีเวียร์ไม่มีปัญหาแน่" เมแกนรีบช่วยพูด "จริงๆ แล้วงานมันง่ายมากเลย แค่อัดกวาดบ้านให้เรียบร้อย จ่ายกับข้าวกับซื้อของใช้เข้าบ้าน แล้วทำอาหารสักสองสามอย่างหิ้วเอาไว้ก็เสร็จแล้วละ"

แม้ว่าพวกเธอจะไม่ได้สนิทสนมกันเท่าไร แต่เธอเชื่อว่าตัวเองรู้จักซีเวียร์ดีกว่าสามี่ ต่อให้ซีเวียร์เจอผีดูดเลือดที่บ้านพักตากอากาศ น้องสามี่เธอไม่มีร่องรอยตัวไหนเด็ดขาด

เจียนอิง 13

แต่กลับจะปรี่เข้าไปถามว่าทำไมมันถึงมาอยู่ที่นี้ได้

อย่างไรก็ตาม เซลิกยังคงไม่เห็นด้วยกับความคิดนี้นัก เขาขมวดคิ้วขณะเอ่ยถาม "แล้วซีเวียร์จะไปทีนั้นยังงัย"

เมแกนรีบแย้งพูดทันที "ซัปรถฉันไปงัย! วันนี้ให้ซีเวียร์เอารถฉันไปขับได้เลย ฉันนั่งรถแท็กซี่ไปบริษัทก็ได้"

เธอกลัวสามีจะเอ่ยปากคัดค้านอีก จึงกุกี้กุกจอนึกกระดาษโน้ตออกมาแผ่นหนึ่ง แล้วเขียนที่อยู่บ้านพักตากอากาศส่งให้ซีเวียร์ "เธอจำทางเก่งอยู่แล้ว แค่นี้ที่อยู่นี้เข้าไปในระบบจีพีเอสก็พอ ทีนั้นหาไม่ยากหรอก"

ดีเหลือต้องตีตอนยังร้อน เธอรีบเปิดกระเป๋าใส่สตางค์หยิบเงินสดเกือบสองหมื่นส่งให้น้องสามมีทั้งปึก

"ไปซูเปอร์ฯ ซื้อมันข้าวกับของใช้ประจำวันก่อนแล้วค่อยเข้าไปนะ พยายามซื้อพวกเครื่องปรุงอาหารฝรั่งที่ทำง่าย ๆ เช่นพวกไข่ ชนมปัง เครื่องดื่ม เนื้อสแต็ก หรือขนมจีบ ซาลาเปาที่อุ่นกินได้เลย เพราะว่าครั้งนี้จอมอสูรจะอยู่ที่นั่นหลายวัน เขาไม่อยากจะให้มีคนไปรบกวน เลยจะทำอะไรกินเอง..." พอพูดถึงตรงนี้ จู่ๆ เธอก็ชะงักค้างไป ก่อนจะมองซีเวียร์ "แต่เมื่อคืนเธอไม่ได้นอนเลย แล้วตอนนี้จะซัปรถไปไหนเธอ"

เธอมั่นใจว่าซีเวียร์มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี แต่ไม่แน่ใจเรื่องสภาพร่างกายเท่าไร

14 เจ้านายอสูร

เพราะจู่ๆ มาขอให้คนที่ใช้เวลากลางวันกลางคืนสลับกัน
จนเคยชินอดตาหลับขับตานอนแบบนี้ มันไม่ค่อยจะดีจริงๆ

"ดื่มซุ๊ปไก่ได้ไปหน่อยก็ได้แล้วค่ะ" ซีเวียร์ส่งยิ้มน้อยๆ
ให้พี่สะใภ้ "ตอนอยู่มหา'ลัยต้องอยู่โต้รุ่งบ่อยๆ ก็ได้ซุ๊ปไก่
นี้แหละถึงรอดมาได้ ถึงจะมีคนไม่ชอบกลิ่นซุ๊ปไก่ แต่มัน
ได้ผลกับฉันมากเลยนะ"

"ถ้าเรื่องมันไม่ยุ่งละทุก พี่คงไม่ให้เธอไปทำงานนี้
หรอก ถือว่าพี่ติดหนี้เธอครึ่งหนึ่งนะ" เมแกนตอบไหล่
น้องสามีเบาๆ ด้วยความซาบซึ้งใจ "รหัสเปิดประตูคือ
ห้าหกเก้าหนึ่งแปด ระวังหน่อยนะ ถ้ากดผิดแค่ครึ่งเดียว
มันจะส่งสัญญาณไปที่บริษัทรักษาความปลอดภัยทันที
วันนี้พี่คงต้องรบกวนเธอแล้ว"

เวลาใกล้เที่ยง ซีเวียร์เดินทางมาถึงบ้านพักตากอากาศ
ตรงไหล่เขาไกลเดินฮิลล์อย่างสวัสดิภาพ หลังจากกดรหัส
เปิดประตูได้เรียบร้อยแล้ว เธอต้องขนถุงเสบียงข้าวของ
ใบเชิงหลายใบจากท้ายรถเข้าไปในบ้านถึงสามรอบกว่าจะ
หมด

หญิงสาวกวาดตามองไปรอบๆ บ้านหลังนี้ตั้งอยู่ติด
ภูเขาและแม่น้ำ มีถนนโรยกรวดสายเล็กๆ ทอดยาวไปถึง
หน้าบ้าน สองข้างทางเต็มไปด้วยต้นเมเปิ้ลซึ่งทิ้งใบแห่ง

เจี้ยนอิง 15

ปกคลุมทั่วบริเวณทางเข้า ให้บรรยากาศสงบเงียบงดงาม
อย่างยิ่ง สมกับเป็นบ้านพักตากอากาศที่พวกคนมีเงิน
เท่านั้นถึงจะอยู่ได้

ทิวทัศน์สวยงามเบื้องหน้าทำให้เธออดไม่ได้ที่จะ
หลับตาลงแล้วสูดลมหายใจลึกๆ เข้าปอด กลิ่นอายบางเบา
ของไอดินชื้นๆ ปนกับพื้นหญ้าหอมอ่อนจางๆ ชื่นใจลอย
มาแตะจมูก

อากาศบนเขาจะหนาวกว่าข้างล่างเล็กน้อย ดีที่ในรถ
ของพีสะไก้มีเสื้อโค้ตอยู่ เธอเลยยืมเอามาใส่ก่อน

พื้นที่ในบ้านกว้างขวางมาก สิ่งที่สะดุดตาเป็นอย่าง
แรกคือเฟอร์นิเจอร์แบบเรียบง่ายสไตล์โมเดิร์นสีขาวดู
น่าสบายกับพรมสีแดงผืนใหญ่ และกระถางต้นไม้สีเขียว
ที่ตั้งกระจายอยู่ทั่ว

สภาพของที่นี่ดูไม่รกรุงรังแบบที่ต้องการทำความ
สะอาดเลยแม้แต่นิดเดียว ข้างบนน่าจะเป็นห้องนอน ส่วน
ชั้นล่างแบ่งเป็นห้องรับแขก ห้องครัว ห้องนั่งเล่น และห้อง
หนังสือ ซีเวียร์ถอดรองเท้าที่หน้าประตู ก่อนจะเดินเข้า
เท้าเปล่าบนพื้นไม้แท้

เธอส่งข้อความไปบอกพีสะไก้ว่ามาถึงแล้ว
หลังจากนั้นใช้เวลาสามชั่วโมงปิดกวาดเช็ดถูทั้งชั้นบนชั้นล่าง
จนสะอาดเอี่ยมอ่องจึงจัดของใช้ประจำวันเข้าที่ และเอา

16 เจ้านายอสูร

อาหารเก็บใส่ตู้เย็น สูดหายใจพบแขนเสื้อขึ้นเตรียมทำอาหาร
มือเย็นอยู่ในห้องครัว

หญิงสาวทำงานง่วนมาถึงตอนนี้ก็สี่โมงเย็นแล้ว
เหลือแค่ทำอาหารง่ายๆ ไม่ก็อย่างกินาจะกลับบ้านได้ตอน
ประมาณห้าโมงเย็น

ห้องครัวมีขนาดใหญ่มาก เครื่องใช้ในครัวก็ดูหรูไป
หมดเสียทุกชิ้น แล้วยังมีหน้าต่างบานยาวให้มองออกไป
เห็นวิวสวยๆ ของลำธารกลางหุบเขาได้ด้วย ทิวไม้ที่โยกตัว
พลิ้วไหวไปตามแรงลมราวกับคลื่นทะเลตริงสายตาของเธอ
เอาไว้ได้นานถึงห้านาทีเต็มๆ เลยทีเดียว ก่อนจะเริ่มต้น
ล้างผักหุงข้าว

ไม่รู้ว่าจอมอสูรชอบกินอะไร

เธอได้ยืนยันว่าเธออยู่ที่อเมริกาหลายปี และเพิ่งกลับมา
อยู่ที่บ้านเกิดอย่างถาวรได้ไม่กี่ปีมานี้เอง ถ้าอย่างนั้นเขา
น่าจะชอบอาหารพวกสเต็กเนื้อหรือไมก็แซนด์วิชกระมั่ง

แซนด์วิชกับสเต็กเป็นอาหารเช้าที่เธอถนัดอยู่แล้ว
หลานสองคนก็ชอบกินกันมากเหมือนกัน เธอมั่นใจว่าจะ
สามารถทำให้จอมอสูรเรื่องมากคนนี้พอใจได้

เพียงแต่ถ้าทำอาหารพวกนี้ทิ้งไว้ กว่าจอมอสูรจะ
มาถึงก็เย็นชืดหมด ไม่อร่อยอีกแล้ว สเต็กเนื้อก็เหมือนกัน
ถ้าเอามาอุ่นอีกทีรสชาติคงไม่เหมือนเดิมแล้ว

เจียนอิง 17

ในที่สุดเธอก็ตัดสินใจทำสตูดิโอร่วมกับมันฝรั่ง
เข้มชั้นหมีหนึ่ง และหันขนมปังบาเกตต์เอาไว้ให้ พอ
จ่อมอสุรมาถึงก็แค่อุ่นสตูดิโอ เอาขนมปังเข้าเตาอบสักหน่อย
แล้วเอามาจิ้มน้ำสตูดิโอเป็นอันเรียบร้อย นอกจากจะสะดวก
แล้วยังอร่อยอีกด้วย

"เปรี้ยว!"

เสียงฟ้าผ่าดังขึ้นอย่างไม่ทันตั้งตัวพาให้ซีเวียร์ตกใจ
สะดุ้งเฮือก

ห้องฟ้านอกหน้าต่างมีเมฆดำคลุ้มในฉับพลัน
ทำให้เธอนึกถึงข่าวพยากรณ์อากาศเมื่อกลางดึกคืนวาน

พายุได้ฝุ่นก่อนเข้าฤดูใบไม้ร่วงกำลังก่อตัวขึ้น เนื่องจาก
ตลอดช่วงหน้าร้อนไม่เกิดไต้ฝุ่นเลย นักอุตุนิยมวิทยาเลย
พยากรณ์ว่าไต้ฝุ่นลูกนี้จะรุนแรงเป็นพิเศษ และเคลื่อนตัว
ด้วยความเร็วที่ช้ามาก

แต่เธอจำได้ว่าศูนย์กลางของไต้ฝุ่นยังอยู่ในทะเล
และมีความเร็วลมแคสิบิกโลเมตรต่อชั่วโมงเท่านั้นเอง เลย
คาดการณันว่ามันจะพัดขึ้นฝั่งในวันอาทิตย์

ถ้าอย่างนั้นเป็นเพราะที่บ้านพักหลังนี้ตั้งอยู่ในเขต
ภูเขา จึงได้รับผลกระทบจากแรงหมุนรอบนอกจนมีฝนตก
ลงมาก่อนล่วงหน้าใช่ไหม

กลิ่นหอมของสตูดิโออบอลไปทั่วบ้านในเวลาอัน

18 เจ้านายอสูร

รวดเร็ว ขณะที่ด้านนอกหน้าต่างก็มีฝนตกลงมาแล้ว ตอนแรกเป็นฝนปรอยๆ เดี่ยวตกเด็ยวหยุด แต่ไม่ถึงครึ่งชั่วโมงก็เทลงมาอย่างหนักทันที

แยแล้ว หญิงสาวมองออกไปทางหน้าต่างเห็นน้ำในลำธารที่อยู่ไกลๆ ไหลเชี่ยวกราก แบบนี้เธอจะได้กลับบ้านไหมเนี่ย

เสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้นอย่างไม่ทันรู้เนื้อรู้ตัวหยุดภวังค์ความคิดลงกลางคัน หญิงสาวหยิบมือถือออกมาจึงเห็นว่ามียาสยเรียกเข้าจากพี่สะใภ้

เธอกดรับไม่ทันไรก็ได้ยินเสียงร่ำรอนของพี่สะใภ้ดังขึ้น "ซีเวียร์ เธอดูข่าวหรือยัง"

น้ำเสียงราวกับเกิดเรื่องราวใหญ่โตของพี่สะใภ้ทำให้เธอรู้สึกใจคอไม่สู้ดีนัก "ฉันไม่มีเวลาดูเลย มีอะไรเธอคะพี่เมแกน"

เมแกนพูดรวดเร็ว "มีข่าวออกว่าใต้ฝุ่นเพิ่มความรุนแรง เคลื่อนตัวด้วยความเร็วเพิ่มขึ้นอย่างกะทันหัน กรมอุตุนิยมวิทยาเตือนภัยทั้งในทะเลและบนบก เขาพยากรณ์ว่าคืนนี้สึท่มจะขึ้นฝั่งจากทางเหนือ เธออยู่ทางโน้นเป็นยังไงบ้าง ฝนตกแล้วหรือยัง"

ที่แท้พายุใต้ฝุ่นขึ้นฝั่งก่อนกำหนดนี้เอง ซีเวียร์อดย่นหัวคิ้วเข้าหากันไม่ได้ "ทางนี้ฝนตกหนักมาก ถนนกรวด

เจียนอิง 19

ถูกน้ำพัดหายไปหมดเลย ดูท่าจะกลับออกไปยากค่ะ"

"พี่ก็คิดๆ อยู่เหมือนกัน เมื่อกี้พี่ชายเธอโทรหาพี่
กำชับแล้วกำชับอีกให้พี่บอกเธอว่าอย่าเสี่ยงอันตรายออก
จากบ้านนั้นเด็ดขาด รอให้พายุสงบแล้วค่อยลงเขา พี่เอง
ก็เห็นด้วยกับความคิดนี้น่ะ"

"ให้ฉันอยู่ที่นี้?" ซีเวียร์ร้องไปเล็กน้อย "แต่ถ้าจอมอสูร์
กำลังจะมาแล้วไม่ใช่หรือคะ"

"พี่เองก็ติดต่อเขาไม่ได้เลย ได้ยินว่าทางขึ้นเขาถูกปิด
หมดแล้ว ดังนั้นเขาอาจจะขึ้นไปไม่ได้ อีกเดี๋ยวพี่จะลอง
โทรหาเขาดูอีกที พี่จะบอกเขาให้ว่าเธอติดฝนอยู่ที่นั่นเลย
ยังกลับออกมาไม่ได้ คิดว่าถึงปกติเขาไม่ค่อยเห็นแก่หน้า
ใครเท่าไร แต่คงไม่ถึงขั้นไล่เธอกลับทันทีหรอก"

ซีเวียร์ถอนใจด้วยความโล่งอก "แบบนี้ค่อยยังชั่ว
หน่อย ตอนนี้ฟ้ามืดหมดแล้วค่ะ ฉันยังไม่ค่อยจะคุ้นทางอยู่
ด้วย ไม่อยากเสี่ยงขับออกไปจริงๆ"

"งั้นเดี๋ยวพอรางหูแล้วเธอรีบไปปิดประตูหน้าต่างให้
แน่นหนาเลยนะ ถึงบ้านนั้นจะใช้กระจกฉนวนแผ่นหนา
อย่างดี แต่พี่ก็เป็นห่วงอยู่ดีว่าถ้าพายุฝนหนักเกินไปจะพัด
กระจกแตกได้ ส่วนประตูบ้านไม่ค่อยน่าห่วงเท่าไร แค่อัน
มันมีเซ็นเซอร์ล็อกให้อัตโนมัตินี้แล้วคนที่ไม่รู้รหัสก็ไม่มีทาง
เข้าไปได้เด็ดขาด เธอลองหาดูว่ามีไฟฉายรีเปลา เพื่อไว้ใช้

20 เจ้านายอสูร

ตอนลูกเงิน...เฮ้อ ทำไมถึงเป็นแบบนี้ไปได้นะ พี่ชังจะเสียใจที่ให้เธอไปซะแล้วสิ"

พอได้ยินน้ำเสียงกัลดากลุ่มของพี่สะใภ้ ซีเวียร์ก็กลับเป็นฝ่ายปลอบใจอีกฝ่ายแทน "พี่เมแกน พี่ไม่ต้องเป็นห่วงนะคะ แถวนี่ยังมีบ้านคนอื่นอีกหลายหลัง ถ้าเกิดอะไรขึ้นจริงๆ คงพอจะช่วยเหลือพี่งพาทันได้ค่ะ"

เมแกนทอดถอนใจอย่างอัปจนหนทาง "ก็คงต้องอย่างนั้นแล้วละ เปิดมือถือไว้นะ จะได้ติดต่อกันได้ตลอด"

ซีเวียร์ทำงานยุ่งมาตลอดทั้งบ่ายจนเสื้อผ้าสกปรกไปหมด สตูเนื้อก็ตุ๋นเสร็จแล้ว ตอนนี้อยู่ว่างๆ ไม่มีอะไรทำ เธอจึงคิดจะอาบน้ำสักหน่อย จากนั้นกินขนมปังที่มามรongs ท้องแล้วค่อยไปนอนหลับ

ก่อนขึ้นไปชั้นบนเธอถือกระเป๋าต่างทั้งหมดและรูตมานับปิดอย่างเรียบร้อยตามคำสั่งของพี่สะใภ้ แล้วจึงเปิดไฟในห้องรับแขก ห้องครัว และตรงบันไดอีกที

หลังจากนั้นเธอดูข่าวอยู่ครู่หนึ่งจนแน่ใจว่าได้ฝุ่นไถ่ล้างขึ้นฝั่งจริงๆ อีกทั้งยังเร็วกว่าที่คาดการณ์ไว้ด้วย โดยจะขึ้นฝั่งจากทางภาคเหนือในตอนสองทุ่มนี้

อะไรกันเนี่ย ดูท่าทางเธอต้องค้างคืนที่นี่คนเดียว

เขียนอิง 21

แล้วจริงๆ

แม้เธอจะไม่ใช่มนุษย์คนใจเสาะกลัวผี แต่ก็ไม่เคยได้มีโอกาสนอนค้างนอกบ้านตามลำพัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบ้านพักตากอากาศใหญ่โตขนาดนี้ แถมยังอยู่ลึกเข้ามาในภูเขาอีกต่างหาก

โชคยังดีที่ชื่อของกินของใช้มาตุนเอาไว้ล่วงหน้า ต่อให้ติดแหงกอยู่ที่นี้เป็นอาทิตย์ก็ไม่เป็นปัญหา

พายุไต้ฝุ่นจะพัดผ่านไปไปอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า ฉะนั้นพายุนี้เธอก็จะออกไปจากที่นี่ได้แล้ว ยกเว้นแต่ว่าจะมีดินถล่มจนทำให้ทางขาด

อีกเดี๋ยวพออาบน้ำกินข้าวเย็นเสร็จ เธอก็จะไปนอนหลับให้สบายสักคืน พอพายุนี้ลืมหูลืมตาขึ้นมา พายุไต้ฝุ่นคงจะผ่านไปแล้ว

อีกอย่างเธอก็เหนื่อยมากจริงๆ ปกติช่วงตอนกลางวันเป็นเวลานอนของเธอ แต่วันนี้เธอต้องขับรถและทำความสะอาดบ้านเกือบทั้งวัน เธอกล้าพูดได้เลยว่าเดี๋ยวพอหัวถึงหมอนนึบ เธอต้องหลับครอกทันทีแน่ๆ

ขนาดเห็นว่ามีอ่างอาบน้ำจากซุ้ตดูน่าใช้ ตอนแรกหญิงสาวยังนึกว่าจะนอนแช่ตัวคลายเมื่อยสักหน่อย แต่เธอกลัวว่าตัวเองจะหลับคาอ่างอาบน้ำเลยต้องตัดใจ

หลังจากอาบน้ำเสร็จแล้วเอาผ้าขนหนูพันตัวไว้ เธอ

22 เจ้านายอสูร

ก็เดินออกมาจากห้องน้ำเลี้ยวเข้าไปในห้องนอนใหญ่

ได้ยินเสียงฟ้าผ่าเปรี้ยงปร้างกับเสียงฝนตกดังอึงลอลอยู่ข้างนอกแล้ว ก็รู้สึกตัวเธอโชคดีที่อยู่ในบ้านอย่างปลอดภัยโดยไม่ต้องเสี่ยงลงเขาไป

เพียงแต่ว่าตอนนี้เธอต้องหาเสื้อผ้าใส่สักตัว จะให้อาจารย์ขนหนูพันตัวไว้แบบนี้มันไม่สะดวกเลย ถึงในบ้านจะมีเธออยู่คนเดียว แต่ยังรู้สึกแปลกๆ อยู่ดี

ตู้เสื้อผ้าในห้องนอนใหญ่มี...ง่า ชุดสูทเต็มยศแค่สามชุด ถึงแม้เสื้อเชิ้ตจะใหญ่ไปหน่อย แต่เป็นอย่างเดียวที่พอจะใส่ได้ เพราะจะทำให้เธอใส่เสื้อนอกหรือกางเกงสแล็กส์เข้านอนคงไม่ได้หรอกมั้ง

เมื่อครุ่นนี้ตอนทำความสะอาดบ้าน หญิงสาวเห็นว่าในบ้านมีเครื่องซักผ้าที่อบผ้าแห้งได้ด้วย ซึ่งเธอสามารถเอากางเกงยีนเข้าไปอบให้แห้งได้ แต่เสื้อไหมพรมอบไม่ได้ ฉะนั้นเดี๋ยวพอซักสะอาดแล้วเอามาตากผึ่งไว้ทั้งคืนก็น่าจะแห้งทัน ส่วนเสื้อเชิ้ตที่เธอขี้มมาใส่คงต้องเอากลับไปซักที่บ้าน แล้วค่อยฝากพี่เมแกนเอาไปคืนให้จอมอสูรอีกที

หว่า การได้เดินเท้าเปล่าบนพรมหนาๆ แบบนี้ให้ความรู้สึกสบายเหลือเกิน จอมอสูรรู้จักหาความสุขใส่ตัวจริงๆ ในห้องนอนปูพรมเอาไว้ ถ้าได้มาพักตอนหน้าหนาวจะต้องเยี่ยมมากแน่ๆ ถ้าเธอมีบ้านพักตากอากาศแบบนี้สักหลัง

เจียนอิง 23

ละก็จะชวนลูอิสกับพอลลีนมาเฮฮาปาร์ตี้กันสามคนที่นี่
หลายๆ วันเลย...

หญิงสาวเอาเสื้อเซ็กซี่มาสวม ในขณะที่เพ็งจะกลัด
กระดุมไปได้สองเม็ด เส้นผมยังเปียกชุ่มแนบหัวไหล่ ประตู
ห้องก็เปิดออกในฉับพลัน

เธอจ้องประตูที่เปิดออกบานนั้นพร้อมกับตัวแข็งที่
ไปในพริบตา รู้สึกเย็นวาบตั้งแต่สันหลังไล่ไปจนถึงศีรษะ
ห้องโล่งราวกับจะบิดเกร็งทันทีทันใด

ผู้ชายคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นตรงหน้าประตูห้อง หลังจาก
เขาเห็นว่ามีคนอยู่ในห้อง สีหน้าก็ขึงตึง ท่าทางเตรียมจะ
เอาเรื่องขึ้นมาทันควัน

พอเธอเห็นมีคนเข้ามาก็อุทานเบาๆ ด้วยความ
ตื่นตระหนก ชั่ววินาทีนั้นสมองเธอก็ตื้อ พานให้คิดอะไร
ไม่ออก

ผู้ชายคนนั้นมีผมสีดำสั้นๆ และใส่แว่นกันแดดสีเงิน
นอกจากดวงตาที่ซ่อนอยู่หลังแว่นแล้ว โครงหน้าส่วนอื่นๆ
เข้มลึกและคมสัน โดยเฉพาะจมูกที่โด่งกับริมฝีปากเช็กซี
ที่สุดเท่าที่เธอเคยเห็นมา

เขาสวมเสื้อกั๊กผ้าฝ้ายสีเดียวกับกางเกงยีนส์ดำ
อวดให้เห็นแผงไหล่สีคล้ำเข้มบึกบึน และช่วงขาเพรียวยาว
แข็งแรง

24 เจ้านายอสูร

ซีเวียร์อดสูตลมหายใจเข้าลึกๆ ไม่ได้เมื่อมองเห็น
ลำแขนกำยำและกล้ามเนื้อที่เป็นมัดๆ จนเกินหน้าเกินตา

เขอาจอาจฝั่งผาย หุ่นดีแข็งแรง ดูเป็นแมนตั้งแต่
หัวจรดเท้า แต่สีหน้าไร้ความรู้สึก คนที่เป็นขโมยคงจะไม่
วางมาดถือดีเหมือนตัวเองมีสิทธิ์มาเผลออยู่ที่นี้ได้เต็มทีที่
แบบนี้ ซึ่งทำให้เธอรู้ได้ทันทีว่าเขาไม่ใช่ขโมยอย่างแน่นอน
ถ้าไม่ใช่ขโมย งั้นเขา...

พีสะใภ้บอกว่ามีแค่คนที่รู้รหัสผ่านประตูเท่านั้นถึง
จะเข้ามาได้ ดังนั้นเขาคือ...

เธอเป็นคนหัวซ้ออยู่บ้าง จึงสั่งตัวเองให้สงบสติอารมณ์
เอาไว้ เรื่องนี้เกี่ยวพันถึงหน้าที่การงานของพีสะใภ้ เธอ
จะเป็นต้นเหตุให้พีสะใภ้ตกงานไม่ได้

หญิงสาวเลียริมฝีปากให้ชุ่มชื้น คอบคุมจังหวะการ
หายใจให้เป็นปกติ แต่ยังคงรู้สึกหัวใจเต้นเกือบร้อยครั้ง
ต่อนาที และเสียงสั่นอยู่บ้าง "คุณคือ...จอมอสูร?"

เธอเห็นใบหน้าเขากระตุกทีหนึ่ง ก่อนเรียวกปากเช็กซี
จะเหยียดออก

"ผมไม่เรียกตัวเองแบบนี้หรือกนะ"

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)